



Tutuklama, gazetecilerin yazmasını engellemek için bir araç değildir

28.06.2020



Amuran: Değerli okurlar, Libya'da öldürülen MİT şehidinin haberi gerekçe gösterilerek tutuklanan 6 gazetecinin davasının 24 Haziran'daki ilk duruşması sevinçle üzüntüyü iç içe yaşadığımız bir gün oldu... Bir kararla, benim "genç duayenlerim" Barış'lar, birbirinden ayrıldı. Barışlara yarım özgürlük verildi. Onlar aynı yolda yürüyen arkadaş değil yoldaşlardı. Şu anda Barış Pehlivan, Barış Terkoğlu'nun ruhunda kalbinde özgürlüğü yaşıyor, Barış Terkoğlu da demir parmaklıklar ardında kalan yoldaşının esaretinin acısını yüreğinde taşıyor. Bu da bir baskı yöntemi. Ancak bu genç basın kahramanlarının tümü, bir hukuk dersi verdi ilk duruşmalarında.

Barış Pehlivan ilk savunmasında davanın adını koydu: "Fiilden ziyade failin hedef alındığı bir dava bu" dedi ve savunmasına şöyle devam etti: "Bu davanın soruşturma sürecinde yaşadıklarımızı düşününce, vücut yerine aklın, belleğin ve dolayısıyla gerçeğin nasıl parçalanmaya, nasıl yalan rüzgarında savrulacak kül haline getirilmeye çalışıldığını gördüm."

Evet sevgili okurlar, bu zulmün farkındalığı onlara güç kazandırdı. Hülya Kılınç'ın çektiği mezar fotoğrafı için Barış Pehlivan'ın dile getirdiği sözler, bu kumpas organize edenlere sert bir yanıt olur mu bilemem ama mutlaka olmalı: "Ben şehidin mezar fotoğrafının üzerine saygısızlık olmasın diye logomuzu bile koymadım. Onlar ise şehidin mezarının üzerine basarak bize siyasi operasyon yaptılar." dedi. İşte hukukun siyaset tarafından araçsallaştırılmasının bir örneği idi bu gerçek. Ya Barış Terkoğlu'nun savunması; "Şehitlik bir ölüm değil toplumsal hafızadır. Siz burada bir hafızayı yargılıyorsunuz. Siz burada şehidin mezar taşını yargılıyorsunuz." demişti. Pehlivan'ın sözlerinin devamıydı. Bu genç duayenlerin bundan sonra yazacakları felsefenin özellikle hukuk felsefesinin notları arasında yer alacak.

Barış Terkoğlu'nun savunmaya başlarken dile getirdiği şu cümle, yargı adına içimi acıttı ama bilmiyorum mahkeme heyetinin içini acıttı mı? "Bu duruşmada savcı olacağıma sanık olmayı tercih ederim." Çünkü yayınlanan haber suç değildi, önemli olan onların tutuklanmasıydı. FETÖ'nün kumpas davalarında olduğu gibi. Barış'ların yanında Sevgili Müyesser'imi de Murat Ağireli de Hülya Kılınç'ı da Mehmet Ferhat Çelik'i de Aydın Keser'i de, bu süreç sona erinceye kadar yazacağım. Uzun süre bu savunmalar benim bilgi kaynağım olacak, bana göre bu savunmalar, hukuk fakültelerinde, bizim zamanımızda kurpratik dediğimiz uygulama derslerinde örnek olarak okutulmalı.

Hukuk Fakültelerindeki hocalarımıza FETÖ'nün yetiştirdiği militanların diplomalarını geri isteyin demiştim. Bu sözlerime yeni bir öneri ekliyorum: Herkese onursal doktora unvanı vereceğinize en çok bu çocuklar hak ediyor o doktoraları.

Evet sevgili okurlar, bu hafta basın davalarıyla tanınan bir hukukçumuzla Avukat Şahin Mengü ile sohbet edeceğiz.

Sayın Mengü, 24 Haziran'daki duruşmada hukukçu gözüyle sizde kalan en vurucu izlenim ne oldu?

Şahin Mengü: 24 Haziran'da ilk duruşması yapılan davada bana göre çok çarpıcı bir olay yaşandı. Barış Terkoğlu savunmasında, Savcının, iddianamesinde Anayasa Mahkemesi'nin kullanmadığı ifadeleri kullandığını söylemiş ve ilaveten çok önemli bir söylemde bulunmuştur. "İddianame hayal metni değildir. Uydurmalara dayanmaz. Delillerle

güçlendirmiş varsayımdır” demiştir.

Savcılık makamının Türk hukukuna girişi 1878 tarihli Adliye Teşkilat kanunuyla olmuştur. Onun için Savcılar unvanlarının başındaki **“Cumhuriyet”** kelimesine layık davranmak zorundadırlar. Savcılık makamı en az savunma makamı kadar tarafsız olmak zorundadır.

Nitekim Anayasa profesörü olan Mümtaz Soysal, 12 Eylül Mahkemelerinde yargılanırken savcılık makamına hitaben, **“Savcılık kurumu zanlıları suçlamak için değil, korumak için kurulmuştur, yalanlara, iftiralara, düşmanlıklara karşı korumak için değil! Adalet böyle tecelli eder. Siz de görevinizi yaparken bunu unutmayın”** demiştir.

Aslında 12 Eylül den bugüne bir şeylerin değişmediği hatta ağırlaşarak devam ettiğini görüyoruz.

Savcılık makamı gerçekleri saklamaz, belgeleri tahrif etmez.

Amuran: Uzun süre basın davalarına baktınız. Yıllar önce görülen davalarla bugün açılan davalar arasında ne gibi farklılıklar var? Takdir yetkilerinin sınırları mı zorlanıyor, nasıl bir süreç yaşıyorsunuz?

Mengü: Öncelikle hepimizin kabul etmesi gereken bir nokta var ki; o da kişi güvenliğinin sağlanabilmesi. Savunmanın etkinliği ancak gerçek bir yargı bağımsızlığı ile söz konusu olabilir. Türkiye’de bugün bağımsız yargı söz konusu değildir.

Anayasamızın 9. maddesi **“Yargı yetkisi, Türk Milleti adına bağımsız ve tarafsız mahkemelerce kullanılır”** demektedir ve yine Anayasamızın 138. maddesinin 1. ve 2. Fıkraları, **“Hakimler görevlerinde bağımsızdırlar; Anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre hüküm verirler. Hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hakimlere emir ve talimat veremez, genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz”** hükmünü getirmiştir.

Artık bu Anayasa hükümleri sadece kağıt üzerinde kalmıştır. Yaşadığımız adli olaylara baktıkça onlar ancak güzel bir kompozisyon konusu olabilir diye düşünüyorum. Bundan öte bir şey aklıma gelmiyor. Bugün yargıya güven, toplum indinde yüzde yirmilere düşmüştür.

Durum bu kadar açık ve vahimdir. Bugün yargının tarafsızlığı ve bağımsızlığının ortadan kalkmasından çıkar sağlayanlar unutmasınlar ki, adalet bir gün herkese lazım olur. Şunu içtenlikle söyleyeyim ki; askeri rejim dönemlerinde bile yargı bu kadar güven kaybetmemişti. Yanlış karar her zaman olmuştur. Ancak kararın yanlış olduğuna inanılır ve **“Ankara’da hâkimler var”** denirdi. Bugün bu düşünceyi paylaşmak zor, hatta imkânsız...

TUTUKLAMA GAZETECİLERİN YAZMASINI ENGELLEMEK İÇİN BİR ARAÇ DEĞİLDİR

Amuran: Kumpas davalarında neler yaşandığını, haksızlıkları hukuksuzlukları hepimiz biliyoruz. FETÖ kumpas davalarıyla, basına yönelik baskılar sonucu açılan son davalar arasındaki benzerlikler neler?

Mengü: Ergenekon ve Balyoz ile başlayan süreçte pek çok dava açıldı. Uzun yıllar tutuklanıp cezaevinde yatanlar olduğu gibi mahkum olanlar oldu. Gelinek noktasında bu davaların FETÖ’nün bir kumpası olduğu anlaşıldı. Ancak o dönem yapılan hukuka aykırı uygulamalardan yargı gerekli dersi çıkaramamış gözüküyor.

Bilgisayar ve cep telefonu gibi dijital materyallerin incelenmesine ilişkin Ergenekon ve Balyoz davaları sürecinde yanlışlar tek tek anlatılmıştı. Buna rağmen bir örgüt güdümünde hareket eden yargıçlar, hukuka aykırı delillere itibar etmişlerdi. Şu anda söz konusu hatalı delil toplama yöntemi halen devam ettiriliyor. Keza kişileri, bir şafak operasyonu ile evlerine gidilerek gözaltına almanın hukuki olmadığı pek çok kez dile getirildi. Kaçma şüphesi olmayan ve bir çağrı ile adliyeye gelebilecek kişiler, maalesef hala sabaha karşı gözaltına alınıyor. İsmail Dükel, adliyeye bir çağrı ile gidebilecekken ifadesi dahi alınmadan üç günden fazla emniyette gözaltında kaldı. İfadesine başvurulmadan bir kişinin üç gün gözaltında bekletilmesi hukuken izah edilemez.

Gerekçesiz ve uzun tutuklama geçmiştir, FETÖ kumpas davalarında büyük bir sorun olmuşken tutuklama tedbirine hala

bir ceza olarak başvuruluyor. Tutuklama, gazetecilerin yazmasını engellemek için bir araç değildir. Geçmişte uzun ve gerekçesiz tutukluluk sebebiyle Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin Türkiye aleyhine verdiği pek çok karar mevcut. Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuru yolunun kabul edilmesiyle Anayasa Mahkemesi de bu konuda pek çok ihlal kararı verdi. Ancak ilk derece mahkemeleri, tutuklamayla ilgili halen Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Anayasa'da tanınan güvencelere uygun hareket etmiyor. Bu durum da Devletin haksız tutuklama sebebiyle uzun vadede tazminat ödemesine yol açıyor. Ergenekon ve Balyoz davalarında haksız yere tutuklanan kişiler tazminata hak kazandı ancak uzun süre özgürlüklerinden mahrum kaldılar.

Amuran: Sevgili meslektaşlarım Müyesser Yıldız ile İsmail Dükel'e yönelik açılan adli soruşturmadan yola çıkarak söyleşimizi sürdürelim: Bu iki gazetecinin neden gözaltına alındıklarını Sabah gazetesinden öğrendik. Oysa soruşturmanın gizli olduğu açıklanmıştı. O zaman ortaya hukuki bir sorun daha çıkıyor. Kim verdi bu bilgileri gazeteye? Olay henüz soruşturma aşamasında olduğu için bazı medya organlarının dosya içeriği konusunda bilgi yayınlamaları "Soruşturmanın Gizliliğini İhlal Suçu"nu (TCK m.285/1-2) oluşturmuyor mu? Ayrıca dosyanın gizliliğini korumakla sorumlu olanlar, neden gizliliği korumak için özen göstermediler? Burada hukuken sorumlu olanlar kimler?

Mengü: Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 157. maddesine göre "savunma hakkına zarar vermemek koşuluyla" ceza soruşturması kural olarak gizlidir. Bu hükümlerle koruma altına alınan soruşturmanın gizliliğini ihlal edenler "masumiyet karinesinden yararlanma hakkının veya haberleşmenin gizliliğinin ya da özel hayatın gizliliğinin" ihlal edilmesi halinde sizin de belirttiğiniz gibi, Türk Ceza Kanunu'nun 285. maddesinin 1. fıkrasına göre cezalandırılırlar.

Müyesser Yıldız ve İsmail Dükel hakkında yürütülen soruşturmada ayrıca Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 153. maddesine göre avukatların dosyayı inceleme yetkisinin de kısıtlanması kararı mevcut. Bu haliyle avukatların dosyaya dair bilgisi sınırlı...

Müdafilere dosyayı inceleme yetkisi bulunmadığına göre soruşturma dosyasının gizliliğini ihlal edenler soruşturma evrakına erişme hakkına sahip olan yargı görevlileri veya adli kolluk olabilir. Sabah Gazetesi'nde yapılan haber, doğrudan şüpheli isimleri ve suç isnadı açıklanarak yapıldığından, şüphelilerin masumiyet karinesinden yararlanma hakkını zedeler niteliktedir. Aynı zamanda Müyesser Yıldız ve İsmail Dükel'in telefon görüşmelerinin içeriğinden söz edilerek haberleşmenin gizliliği ihlal edilmiştir. Söz konusu haberi yapan kişi ve soruşturma dosyasından bu bilgiyi dışarıya veren kişiler açısından Türk Ceza Kanunu'nun soruşturmanın gizliliğini ihlal hükümlerinin uygulanması mümkündür.

Ceza soruşturmasını savcı yürütür ve savcılık personeli ile adli kolluk, savcının emri altındadır. Dolayısıyla soruşturmanın gizliliğine dair bir zafiyet mevcut ise bu durumda savcının sorumlu olması gerekir.

Amuran: Yeniden gözaltına alındıkları sürece dönelim: Arama ve el koyma anında avukatların hazır bulunması yasal bir zorunluluk değil midir? İmajları alınmadan doğrudan bilgisayarlara el konulması, soruşturmayı tartışılır hale getirmeye mi, arama - el koyma tutanaklarının avukatlara verilmemesinin gerekçesi kısıtlanma kararına dayanıyor deniliyor. CMK 153. maddesine uygun mudur bu uygulama? Oysa yeni delil yaratma amacıyla gerçekleşti diyenler var. Siz bütün bu süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?

Mengü: Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 120. maddesinin 3. fıkrasına göre "Kişinin avukatının arama sırasında bulunmasına engel olunamaz." Ancak aramanın doğası gereği yapılacak aramadan şüpheli haberdar değildir. Bu nedenle de şüphelinin avukatının önceden hazır olması beklenemez. Kanunun açık hükmü karşısında, arama tedbirleriyle karşı karşıya kalan kişiye avukatını telefon ile çağırma hakkı tanınmalıdır. Keza aramaya gelen kolluğun genellikle bir an evvel aramaya başlayıp bitirme gayesinde olduğu görülmektedir. Bu durumda aramaya katılmak istediğini belirten şüpheli avukatının, arama başlamadan arama yapılacak yerde gerekli tedbirler alındıktan sonra makul süre beklenmesi en doğru olanıdır.

İsmail Dükel'in evine gelen polisler, derhal aramaya başlamışlardır. Keza Müyesser Yıldız'ın avukatını arama hakkının

engellendiğini okuduk. Bu tarz uygulamalarla avukatın arama sırasında hazır bulunması hakkı, fiilen engellenmektedir.

Bilgisayar ve dijital materyallere ilişkin öncelikle söylemek gerekir ki bizim mevzuatımızda bilgisayara el koyma istisnadır. Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 134. maddesine göre "kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı halinde" bilgisayar ve bilgisayar programları üzerinde arama yapılabilir veya kopya çıkarılabilir. Ancak bilgisayarın şifresinin çözülmemesi, gizlenmiş bilgilere ulaşılamaması veya işlemin uzun sürecek olması nedeniyle kopya alınması için bilgisayara ve benzeri cihazlara el konulabilir.

Arama veya el koyma işlemi sırasında kanuna göre bütün verilerin yedeklemesi yapılır ve bu yedekleme şüpheliye veya avukatına verilir.

Dolayısıyla kanuna göre bir bilgisayarın içindeki verilerin yedeğinin çıkarılıp şüpheliye veya avukatına verilmemesi hali mutlak bir hukuka aykırılıktır. Söz konusu delil, kovuşturma aşamasında kullanılamaz. Zira bu durumda, şüpheliye ait bilgisayara sonradan ekleme yapılıp yapılmadığının tespiti mümkün değildir.

Dijital materyallere ilişkin en büyük sorun, usulüne uygun alınmış bilgisayarlarda arama kararıyla şüphelinin evine gelen polisin, yanında bilişimden anlayan teknik personel ve bilgisayar içindeki verileri kopyalayacak teknik cihaz getirmemesidir. Bilgisayarda arama yapma kararı alınmış ise kolluğun gerekli ekip ile gelmeden bilgisayarları alıp götürmesi alışılan hatalı bir uygulamaya dönüşmüştür. Yapılan işlemin hukuken bir değeri olmadığı gibi bilgisayara el konulan şüpheli de kimi zaman yıllarca bu cihazı kullanamamaktadır. Oysaki soruşturma makamlarının ihtiyacı olan şey, bilgisayar değil içindeki verilerdir. Örneğin İsmail Dükel'in sadece bir bilgisayara ve cep telefonuna el konulmuştur. Bu cihazların yedeğinin alınması günümüz teknolojisiyle mümkünken, kolluk doğrudan cihazlara el koymuştur. Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 153. maddesine göre müdafinin dosyayı inceleme yetkisinin kısıtlanması kararı verilmesi, avukatın hiçbir belgeye erişemeyecek olması anlamına gelmez. Aynı maddenin üçüncü fıkrasında şüphelinin ifadesini içeren tutanak, bilirkişi raporu ve şüphelinin hazır bulunmaya yetkili olduğu işlemlere dair tutanakların kısıtlama kararından istisna olduğu açıkça belirtilmiştir. Dolayısıyla gözaltı kararının, arama ve el koyma tutanaklarının talep edilmesine rağmen avukatlara verilmemesi kısıtlama kararıyla açıklanamaz ve hukuka aykırı bir durum teşkil eder.

Müyesser Yıldız ve İsmail Dükel'in soruşturmasında arama ve elkoyma tutanakları ancak aramanın üzerinden 3 gün geçtikten sonra verilmiştir.

Amuran: Hukukçu olmayan okurlarımızı aydınlatalım: Kısıtlama kararı hangi koşullarda verilir ve bu kararın verilmesi hangi riskleri beraberinde getirir? Sözelimi sanığın lehinde olacak delillerin ortaya çıkmasında zorluklar yaratır mı?

Mengü: Müdafinin dosyayı inceleme yetkisinin kısıtlanması kararı ancak dosyadan örnek alınmasının soruşturmanın amacını tehlikeye düşürecek olması halinde Savcılığın talebi üzerine sulh ceza hakimi tarafından verilebilir.

Son dönemde, anayasal düzene karşı işlendiği ileri sürülen suçlara ve terör suçlarına dair soruşturmaların neredeyse tamamında müdafinin dosyayı inceleme yetkisinin kısıtlanmasına karar verilmektedir. Kısıtlama kararına karşı yapılan itirazlar da reddedilmektedir. Cumhuriyet Savcılığının, müdafinin dosyayı inceleme yetkisinin kısıtlanmasını talep ettiği ancak sulh ceza hakiminin talebi reddettiği veya verilmiş olan kısıtlama kararına karşı müdafinin itiraz edip bu itirazın kabul edilerek inceleme yetkisinin yeniden verildiği hale rastlamak neredeyse imkansızdır. Bu durum savunma hakkının sistematik olarak engellendiğini göstermektedir. Müdafinin dosyayı inceleme yetkisinin kısıtlanması, iddianamenin kabul edilip davanın açıldığı ana kadar devam ettiğinden, kısıtlama kararı verilmiş bir dosyada şüpheli veya müdafinin neredeyse hiçbir bilgisi olmamaktadır. Pek tabii olarak şüpheliye yüklenen fiilin ne olduğu ve delilleri bilmeden şüphelinin kendini savunma ve delil ileri sürmesi mümkün değildir.

Savunma hakkı, sadece dava açıldıktan sonra duruşmalarda yapılan savunmaya indirgenemeyeceğinden soruşturma evresinde savunmanın etkisizleştirildiği söylenebilir.

Amuran: Barış'ların davası hem MİT Kanununa muhalefetten hem de TCK'nın 329. Maddesinden açıldı. Tek fiilden iki suçlamanın yapıldığı görülmekte... Siz bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Mengü: Türk Ceza Kanunu'na göre işlediği bir fiil ile birden fazla suçun oluşmasına sebebiyet veren kişi, bunlardan en ağır cezayı gerektiren suçtan dolayı cezalandırılır. Savcılığın Barış'lar için hem MİT Kanunu'na muhalefet suçunu hem de TCK madde 329'da yer alan gizli bilgileri açıklama suçunu iddianamede belirtmesi, hukuki bir yaklaşım değil. Bir fiil dolayısıyla sanığa ancak bir ceza verilebilir.

MİT Kanunu'nun 27. maddesindeki suçun cezasının alt sınırı üç yıl ve bu suçtan dolayı yargılama görevi asliye ceza mahkemesine ait. Ancak TCK madde 329'daki devletin gizli bilgilerini açıklama suçundan dolayı yargılama özel yetkili ağır ceza mahkemelerinde yapılıyor. İkinci suçun eklenmesinin ilk amacı budur.

OTORİTERLEŞEN VE DEMOKRASİDEN UZAKLAŞAN BÜTÜN ÜLKELERDE MUKTEDİRLERİN EN KORKTUĞU GÜÇ BAĞIMSIZ VE YANSIZ BASINDIR

Amuran: Müyesser'ler için ilk aşamada casusluk suçlaması gündeme getirilmişti. Çok kolay ağza alınacak sözlerden biri oldu "vatan hainliği, ajanlık, casusluk" iddiaları. Oysa casusluk konusu gündeme gelince hemen Kozmik Oda'nın açılışı ve oradaki gizli belgelerin karanlık ellere teslim edilmesi akla geliyor. Şimdiye kadar talimatı veren gizli güçlerin soruşturulması sürecindeki hukuki araştırmalar, bir hukukçu olarak sizi tatmin etti mi?

Mengü: Otoriterleşen iktidarların en korktuğu güç hele muhalefet partilerinin etkin bir siyaset ortaya koyamadıkları zamanlarda yansız ve tarafsız basındır. Aslında bir ülkede siyasi partilerin varlığı ya da zaman zaman ortaya sandık konması çok önemli değildir. Bu o ülkede demokrasinin varlığını göstermez, düşünce ve ifade özgürlüğü ve onun doğal sonucu olan bağımsız basın, yansız ve bağımsız yargı yoksa orada demokrasinin varlığından söz edilemez. Otoriterleşen ve demokrasiden uzaklaşan bütün ülkelerde muktedirlerin en korktuğu güç, bağımsız ve yansız basındır. Yansız ve bağımsız basının sağlanması ancak bağımsız yargıyla olur. Nitekim bugün Türkiye'de AKP'nin oylarının kararsızlara dağıtıldıktan sonra bile yüzde otuz beşlere düşmesi çok azda olsa kalan birkaç bağımsız tarafsız yayın organlarından kaynaklanmıştır. Birde bu küresel salgın döneminde AKP'ye oy veren insanlar artık diğer kanalları ve birkaç bağımsız yayın organını da okumaya seyretmeye başlayınca süratle dibe doğru gitmeye başladı. Zira seçmen kitlesi ne kadar saklanırsa saklansın gerçekleri görmeye ve de yaşamaya başladı.

Amuran: Basın mensubu kamu görevi yapar. Kamu yararına uygun olduğuna inandığı her konuyu okurlarına izleyicilerine ulaştırmakla sorumludur. Ne kadar çok alanda araştırmalarını sürdürürse o kadar başarılı olur. Devletin görevi gazetecinin güvenliğini sağlamak mıdır yoksa bilemediğimiz başka amaçlarla gazetecileri izlemek midir? Bu son tutuklamalarda neler hedef alınmıştır?

Mengü: İktidarların görevi bütün vatandaşların her türlü güvenliğini sağlamaktır.

Biraz önce de belirttiğim gibi bağımsız ve tarafsız basın demokrasinin temelini teşkil eden yönetilenlerin siyasal tercihlerini doğru yapabilmesinin ön koşuludur. Seçmen tercihlerini yaşadıkları ve öğrendiklerine göre yapar. AKP'nin bugünkü hırçınlığının sebebi artık toplumun yalanlara inanmadığını görmesinden kaynaklanmaktadır. Bu ülkemizde az sayıda da kalsa yansız ve dürüst gazetecilerin başarısıdır.

Amuran: Son zamanlarda siyasi iktidar basın mensuplarına karşı gerek sözle gerek dava yoluyla bir baskı uygulamaya çalışıyor. En son örnek, Saygı Öztürk'e yöneltilen hakaretler oldu. Demokrasilerde siyasi etik kurallarında benim bildiğim siyaset - medya dengesi önemlidir. Bu olumsuz süreç neden yaşanıyor?

Mengü: Basın mensuplarına ve özellikle de çok zarif ve dürüst bir gazeteci olan Saygı Öztürk'e yapılan çirkin saldırı bir siyasetçinin tavrıdır. Asıl ayırmamız gereken devlet adamı ve siyasetçidir. Her siyaset yapan devlet adamı değildir. Devlet adamlarının üslubu hiçbir zaman bu seviyeye düşmez. Biz siyasetin en sert yapıldığı dönemlerde bile bu kadar çirkin bir

üslupla konuşulduğunu ne gördük ne de duyduk. Geline nokta siyasetin Türkiye’de seviye kaybettiğinin göstergesidir.

Amuran: Yargının üçüncü ayağı olan savunma makamına yönelik baskılar giderek artıyor. Savunmasından ötürü yargılanan avukat sayısının da çoğaldığını görüyoruz. Bu durum sadece avukatlara mı yoksa savunulma ihtiyacı duyan yargıda hak arayanlara mı daha çok zarar veriyor?

Mengü: Avukatlık mesleğine yapılan saldırı, doğrudan doğruya adalet arayanlara yapılan bir saldırdır. Eğer insanlar bağımsız ve tarafsız bir yargı önünde hak arayamıyorsa, hak arayışları başka mecralara kayar, mafyavari yöntemler devreye girer. Bu toplumda anarşiyi körükler.

Amuran: Siyasi iktidar, bir meslek örgütü olan baroların etkinliğini azaltacak yeni yasal düzenlemeler getiriyor. Sizce hangi gerekçeyle bu sistemi kurmak istiyor?

Mengü: Mevcut Avukatlık Kanunu’na göre Türkiye Barolar Birliği Genel Kurulu, her baronun seçeceği iki delegeeden oluşur. Bunun yanı sıra avukat sayısı yüzden fazla olan barolar, yüzden sonraki her üç yüz üye için ayrıca birer delege seçerler. Bu durumda Türkiye Barolar Birliği Başkanı ve Yönetimini seçen genel kurulda, tüm Türkiye’deki avukatlar, çok küçük barolardaki avukatlar hariç eşit sayıda delegeyle temsil edilirler. Tabii olarak İstanbul, Ankara ve İzmir’de avukat yoğunluğu fazla olduğu için bu şehirlerdeki baroların delege sayısı diğer şehirlere kıyasla oldukça çok.

Düzenlemenin esas amacı üç büyükşehirdeki baroların Türkiye Barolar Birliği Genel Kurulundaki etkisini azaltmak. Bunun için bu baroların delege sayılarına bir üst sınır koyma düşüncesi gündeme gelmişti. Ancak bu halde İstanbul, Ankara ve İzmir Barosu seçimlerinde yönetimin farklı gruplara geçmesi mümkün değil. İktidar bu nedenle alternatif baro kurulması fikrini ileriye sürüyor.

Amuran: Baroların Ankara yürüyüşünde acı olaylar yaşandı. Çoklu baro sistemine ülkemizdeki 80 baroda karşı. Buna rağmen siyasi iktidar bu yasayı çıkarmakta kararlı. Getireceği riskleri sıralar mısınız?

Mengü: İktidarın çoklu baro kurma çalışması çok sakıncalıdır. Avukatlar buna karşı haklı olarak direnmektedirler. Baroları ve özellikle de 5.000 den fazla üyesi bulunan baroları bölerek, farklı görüşte barolar kurma çabası içinde olduğu anlaşılmaktadır.

Avukat, sav, savunma ve hüküm üçgeninden oluşan yargının tam bağımsız ayağıdır. Gönül ister ki; hem hüküm ve hem de sav siyasal iktidarın güdümünden kurtulsunlar. Tam bağımsız olsunlar. 17 yıllık AKP iktidarında yapılan Anayasa değişiklikleri ile yargı bağımsızlığı ortadan kaldırılmıştır. Sav ve hüküm siyasal iktidarın emrine girmiştir. Kala kala tek bağımsız ve özgür olan savunma kalmıştır. Bugün iktidarın yapmak istediği üçlü saç ayağının tek bağımsız ve tarafsız unsuru olan savunmayı da ele geçirmek istemektedir. Bunun için diyorum ki, bağımsız yargı bir gün herkese lazım olabilir.

Amuran: Bir dönem Milletvekiliği yaptınız. Aynı zamanda siyasetin içindesiniz. Demokrasilerde yargı - siyaset ilişkisi nasıl korunmalıdır? Siyasetin gölgesinde kalan yargı ve yargı temsilcileri devletin hukuk devleti olma kimliğini nasıl koruyabilir, nasıl korumalıdır?

Mengü: Demokrasilerde siyasetin yargıyla hiçbir ilişkisi olmaz olmamalıdır. Nitekim bizim Anayasamız bunu çok açık bir şekilde ortaya koymuştur. Anayasamızın 138. maddesinin 3. Fıkrasında “**Görülmekte olan bir dava hakkında Yasama Meclisinde yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili soru sorulamaz. Görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamaz**” demektedir. Bu fıkra, açıkça siyaset kurumuna yargıya müdahil olma diyor. Ama maalesef günümüzde siyaset yargının içinde hem de en çirkin şekliyle içinde.

Türkiye birinci sınıf demokrasi olmak istiyorsa, önce yargı bağımsızlığını ve tarafsızlığını sağlamalıdır. Zaten basın özgürlüğü o zaman kendiliğinden gelir. Önce yansız ve tarafsız yargı... Bu hukuk devletinin ön koşuludur. Zira yargı bağımsız olursa, TEK ÜSTÜN ANAYASA VE YASALAR OLUR.

Amuran: Çok teşekkür ederiz açıklamalarınız için. Sevgili okurlar, bu konuları daha çok işleyeceğiz gibi görünüyor.

Hukuksuzluğun meşrulaştırılmaya çalışıldığı bir sürece alışmamalıyız.

Nurzen Amuran

Odatv.com

-



Nurzen Amuran



Diğer Yazıları

Türkiye bunu ödemek zorunda kalacak

05.12.2021

Merkez Bankası bu talimata uymasaydı...

28.11.2021

Egemen Bağış'ın Büyükelçi tayin edildiği kurum, nasıl adil olmaktan söz edebilir

21.11.2021

Kumpas davaları olmasaydı FETÖ 15 Temmuz'a cesaret edebilir miydi

14.11.2021

Erdoğan'ı destekleyerek koltuklarını koruma derdine düştüler

07.11.2021

Artık "vakıf" dendiğinde akıllara kara para geliyor

31.10.2021

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar



Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021



Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021



Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021



Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021



Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021



Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021



Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021



Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkесinin sebebi

26.10.2021



Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021



Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşak

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar



Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.



ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

